

[Pilgaard Andersen]

sige, at principielt er vi ikke særlig glade, hverken for amter eller for amtmænd, da vi på længere sigt ønsker at nedlægge både amterne og statsamtembedet. Men vi har vurderet forslaget og vil stemme for de ændringsforslag, som betyder en lettelse i administrationen.

Venstres ændringsforslag nr. 1 betyder jo, at man ikke ønsker en statsamtmand, og det vil vi stemme nej til. Det gælder ligeledes ændringsforslag nr. 2, hvorved venstre ønsker fastslået, at denne formand skal have en juridisk, statsvidenskabelig og økonomisk indsigt. Vi mener, det vil betyde dobbeltadministration, og derfor vil vi stemme nej til ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 3, som er stillet af SF og det radikale venstre, vil vi stemme ja til ud fra den betragtning, at vi mener, der er et problem med hensyn til dobbelthed. De samme skal ikke være med til at afgøre sagerne både ved en lavere instans og i amtsankenævnet; det vil vi gerne være med til at modvirke.

Ændringsforslag nr. 4 er jo en konsekvens af ændringsforslag nr. 1, så det stemmer vi nej til. Ændringsforslag nr. 5 stemmer vi ja til. Hvis man skal have en rimelig chance for, at lovforslaget kan blive ført ud i praksis, og der også skal være muligheder for rokeringer og ændringer, mener vi, det er rimeligt, at man udskyder ikrafttræden til oktober, for at der ikke skal opstå det samme kaos, som vi desværre har været igennem ved en lang række lovforslag her i vinter, og som vi desværre kender alt for godt til.

Ændringsforslag nr. 6, som jo er en konsekvens også af ændringsforslag nr. 2, stemmer vi nej til.

Ud fra disse betragtninger vil vi se på selve lovforslaget til tredje behandling på onsdag, og da vil vi redegøre for, hvordan vi stemmer til den tid.

Birthe Nielsen (SF):

Vi fra socialistisk folkeparti vil godt stemme for de af venstre stillede ændringsforslag om, at amterne stadig væk skal føre tilsyn med kommunerne. Vi mener, at netop ud fra en decentral og en lokal tanke må det være rimeligt, at netop statsamterne, som har bedst kendskab til det lokale område, også er med

til at føre tilsyn med kommunernes social- og sundhedsforvaltninger.

Vi kan se på, hvordan det har fungeret, siden bistandsloven trådte i kraft i 1976, og da har det vist sig, at amternes social- og sundhedsforvaltninger og amtsankenævnene har fungeret betydelig bedre end f. eks. den sociale ankestyrelse. Det mener jeg skyldes, at amtsankenævnene netop har været uvildige organer, der faktisk har givet brugerne mere ret, end man har kunnet forvente fra statens side.

Vi er imod en central styring, og da vi er et decentralt parti, mener vi, at det er vigtigt at bevare tilsynet netop i amtet. Dermed er ikke sagt, at man ikke fra socialministeriet og socialstyrelsen skal føre det overordnede tilsyn. Vi finder, det må være rimeligt, at man bevarer det tilsyn, der er i amterne, og vi ønsker gerne en udbygning af dette tilsyn.

Vi har desuden svært ved at se i lovforslaget, hvorfor statsamtmanden skal være født medlem af amtsankenævnet. Trods alle de spørgsmål, vi har stillet herom i udvalget, har vi ikke fået nogen klar besked på, hvorfor statsamtmanden skulle være bedre egnet til denne post end dem, der varetager hvervet i dag. Vi mangler stadig væk en undersøgelse af, hvordan brugerne oplever systemet, og den undersøgelse vil vi godt afvente for at se, hvad der kom ud af den, inden man begynder at ændre på statsamtmandens funktion.

Statsamtmanden har bl. a. de familieretlige sager, og det er ofte jurister, der netop har med disse områder at gøre. Vi mener, at amtsankenævnet har en meget bredere vifte af personer med forskellige faglige uddannelser, som på en række områder bedre er i stand til at vurdere problemerne for alle dem, jeg her peger på: det sociale personale, psykologer, psykiatere osv., hvorimod det i statsamterne udelukkende er juridisk uddannede mennesker. Vi mener, det må være bedre for brugerne og for ankeafgørelserne, at man har så bred en vifte som overhovedet muligt af forskelligt uddannede personer.

Jeg vil sige med hensyn til det ændringsforslag, som vi selv har stillet, og som de radikale og venstresocialisterne har tilsluttet sig, at vi mener, at det er forkert, at man ikke, når man her ønsker at ændre loven, har taget højde for habilitetsspørgsmålet. Allerede i 1978 blev det rejst af ombudsmanden på grund af en sag, der verserede i Vestsjæl-